

Tako je preživel ono popoldne v ljubovnem razgovoru, dokler se ni v sobi stemnilo. Tedaj se je poslovil od dekleta, ki je imelo solzne oči od sreče.

Da bi poiskal starega Nikolo pri Epiru, to mu ni prišlo ni na kraj pameti. Veselil se je uspeha današnjega dne ter hotel to veselje sam za-se uživati in še premišljati o načrtih, po katerih mu bode v bodoče postopati. Zvečer je bil »pri Orientu« vrlo dobre volje, kakršnega njegovi tovarši že dolgo niso videli. Tej dobri volji je dal duška s tem, da je uprizoril na svoje stroške malo popivanje; a njegovi drugi, katerim seveda Alfredov ljubovni posel ni mogel ostati tajen, so zbijali različne bolj ali manj robate dovtipe na stroške uboge Mare.

Ko je mojster Nikola videl, da se njegov dobrotvornik ne vrne, čeprav je bil akšam že davno minil, se je počasi pripravljaj na odhod, ker mu Grk ni hotel več točiti; saj se ga je bil tako bolj nalezal, nego so ga mogle nositi noge. Trda noč je že bila, ko je prikolovratil domov, in takoj je legel spat,

Mara pa v svoji postelji dolgo ni mogla zaspati, premišljujoč današnji dogodek.

(Dalje prihodnjič.)



Vzor.

<p>Bolj črne kakor črna noč, Oj, dekle, tvoje so oči; Za mene so pa bajna moč, Ki noč mi v dan izpremeni.</p>	<p>Bolj zlato kakor čisti zlat Ti lasci plavi se bleste; Ko snežec je labodji vrat, Ko roža ustca ti rde: —</p>
--	---

Ti lepša si, ko jutra zor —
Si bitje, ko nadzemska stvar,
Če videl kje si takšen vzor,
Povej kipar, povej slikar!

I. N. Resman.



Veš-li?

<p>Siva beka, kaj otožna Mi povešiš nežne veje, Ko molitev mi pobožna Iznad groba k nebu speje.</p>	<p>Morda žalost ravno tista Te objema, kakor mene? Veš-li, da tu duša čista Spi — in meni srce vene?</p>
--	--

Dolinski.

